

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΑΡΙΘ 281.

ΕΝ ΣΥΡΩ: ΤΗΝ 9. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1844

ΕΤΟΣ ΣΤ'.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Επανηγυρίσθη και ενταύθα μετά της διούτης πομπής την παρελθούσαν Κυριακήν ή επέτειος έορτή της πολιτικής μεταβολής της 3. Τριβρίου, μεταβολής περιφανούς και ενδόξου, ήτις εκ νέου ελάμπρυνε και εδόξασε το Έλληνικόν όνομα.

Η ανάμνησις του ενδόξου τούτου πολιτικού συμβάντος, συγκεντρεί εις την καρδίαν παντός φιλελευθέρου και αληθώς φιλοπάτριδος Έλληνοσ δύο αίσθηματα εκ διαμέτρου αντίθετα τα αισθήματα της χαράς και της κατηφείας. Το της χαράς μιν, διότι ή πολιτική αυτή μεταβολή κατέστρεψε ριζηδόν ώς τρομερός λχιλαψ το του απολυτισμού άγονον και άχάριστον δενδρον, το όποιον ουτε ήδηνήθη πώποτε, ουτε θέλει δυνηθή να κάμη ρίζας εις το Έλληνικόν έδαφος, το πρό αιώνων βρεχόμενον από αίμα εκ χυνόμενον υπέρ της ελευθερίας, άντ' αυτού δε εφύτευσε το του Συντάγματος γόνιμον ευνομία, ευημερίας, δόξης και μεγάλου μέλλοντος. Το της κατηφείας δε, δια τας παρά πάσαν προσδοκίαν λυπηράς συνεπείας του συμβάντος αυτού, αι όποιαι επαπειλούν μεγάλας και σημαντικές ζημίας, όπισθοδρομίσιν και καταστροφήν έως, άν ή σύνοσις και ό πατριωτισμός των Έλλήνων δεν φανώσι και εις την περίστασιν ταύτην άνωτερα παντός πάθους και ιδιοτελείας.

Όλοι εν γενέει οι λαοί της Ελλάδος με αγαλλίασιν και ένθουσιασμόν ήσπάσθησαν την μεταβολήν ταύτην, διότι ή μαστίσκα δεκαετίαν την Ελλάδα Βασιλοκρατία ειχε κατασταθή άφόρητος πλέον, ως περιφρονήσασα και καταπίεσασα τους Έλληνας, και σφετερισθείσα τα όλίγα χρηματικά μέσα, τα όποια αι φιλόθωποι σύμμαχοι δυνάμεις έχορήγησαν εις την Ελλάδα, οτε απεράσισαν να την καταστήσωσιν ανεξάρτητον κράτος, δια να δυνηθή ν' αναπτύξη δι αυτών τα στοιχειά της υπάρξεως και της συντηρήσεώς της. Ησπάσθησαν λέγομεν όλοι οι λαοί της Ελλάδος την μεταβολήν ταύτην, την όποιαν ήθεώρησαν ως πρόδρομον της σωτηρίας και της ευημερίας των τα δε αισθήματα της χαράς τα όποια συνεκίνηει ή γλυκυτάτη έλπίς, οτι εκσοιστριών έτων δυστυχήματα, άποτελέσματα πάντοτε των διχονοιών, των παθών και της έπαράτου ιδιοτελείας, ήθελον διδάξει άρκούντως τους κατέχοντας ύψηλάς εις την κοινωνίαν μας θέσεις να ήναι μετριώτεροι και συνετώτεροι, εφάινοντο έξωγραφισμένα εις όλων τα πρόσωπα.

Συγκαλείται ή Έθνική Συνέλευσις και εκλέγονται οι πληρεξούσιοι των διαφόρων της Ελλάδος λαών, χωρίς να συμβή κάμμία εις τας έπαρχίας ρήξιν, χωρίς να βαφή ή γή από ανθρώπινον αίμα. Συνέρχονται ούτοι, σχηματίζεται ή συντακτική Σύνοδος, συντάττει αυτή το Σύνταγμα, άποπερατόνει θαυμασώς τας εργασίας της, και ή Εύρώπη όλόκληρος θαυμάζει δια την Έλληνικήν σύνεσιν, εκθειάζει τον πατριωτισμόν των Έλλήνων, θεωρεί αυτούς ως άποκησαντας πολιτικήν άνατροφήν και ίκκνους να κυβερνώσιν του λοιπού φιλελευθέρως και συνταγματικώς. Άλλ' ε,τι έμελλεν έξ άμαρτιών μας ν' άμαυρώση όπωσούν την Έλληνικήν δόξαν ενώπιον της πεφωτισμένης Εύρώπης, να προξενήση το μέγα σκάνδαλον, να κατασταθή το μηλον της έριδος και να ταράξη σημαντικώτατα την κοινωνίαν μας, υπήρξεν ο έκμονομερίας και αποκλειστικότητος σχηματισμός του πρώτου Συνταγματικού υπουργίου, το όποιον μη δυνάμενον ενεκα τούτου να συγκεντρώ-

ση εις έναυτό αρκετήν ύλεκήν δύναμιν, ένύμειεν οτε θέλει επιτύχει τούτο επεμβαίνον εις τας βουλευτικές εκλογάς ή κατασπαταλών τον δημόσιον πλούτον, βαθμούς, άριστεία, συντάξεις και οσα άλλα μέσα έχορήγει εις αυτό άρθονα ή ύψηλή θέσις του' αλλ' απέτυχεν ως ήτον επόμενον ν' αποτύχη, ή ένταυτώ άπόλεσε ή την όποιαν ειχεν ήθικήν δύναμιν. Έντευθεν εδόθη άφορμή εις έμφυλίους ρήξεις και ταραχάς εις όλας εν γενέει τας έπαρχίας του κράτους, εδάφη ή γή από άθών Έλληνικόν αίμα, ο λαός της πρωτεύουσας ήναγκάσθη να καταφύγη εις όχλαγωγικά κινήματα, και γενική ρήξις και έμφύλιος πόλεμος επαπειλεί να καταστρέψη την Ελλάδα, αν ή πατρική κληρονομία του Σ. Βασιλέως μας υπέρ του άναξιοπαθούτος λαού του, δεν ήθελε δειχθή άνωτέρα μιας θελήσεως, ήτις εις το πείσιμα ή υπέρ της καταστροφής των Έλλήνων, επεθύμει να διευθύνη το πηδάλιον του πολιτικού μας σκάφος το τοιοϋτον εκ μονομερίας ή αποκλειστικότητος σχηματισθέν Έπουργιον.

Το ύπουργιον αυτό, του όποιου μικρά τις εισείτε διαρκεια ήθελεν άνυμφιδόλως καταστρέψει την Ελλάδα, καθότι ο έμφύλιος πόλεμος ήτον έτοιμος να έκραγή εις όλας τας έπαρχίας του κράτους, ήναγκάσθη επί τελους να υποχωρήση ενώπιον της γενικής άγανακτήσεως και να δώση την παραίτησιν του, ε δε Σεβαστός Βασιλεύς ήμών ενεπιστεύθη τας ήνίας της Κυβερνήσεως εις άνδρας απολαμβάνοντας την άπόλυτον του ένθους ύπόληψιν, και διασήμους δια την σύνεσιν, την πολιτικήν ικανότητα, τας γνώσεις, την πολυπειρίαν και τον πατριωτισμόν των, εξών προσδοκώσαι ή θεραπεία των κοινωνικών πληγών, οσα ελαθεν ή ταλαίπωρος πατρίς μας.

Άλλ' ο δρόμος τον όποιον μέλλει να βαδίση το ύπουργιον αυτό γέμει έξ άκνωδών, κατά δυστυχίαν, τας όποι-ας εσπειρε το πεπτωκός της αποκλειστικότητος και της μονομερείας σύστημα.

Η βουλευτική εκλογική πάλη, εις την όποιαν εδοσαν άφορμήν ή της έξουσίας επέμβοικαι εγέννησεν, ως ήτον επόμενον παμπόλλους αξιώσις και άπαιτήσεις, και οι συχνοί κοινωνικοί κλονισμοί δέν είναι εύκολον να καθησυχάσωσι τοσοϋτον ταχιάως. Απαιτείται άρα σύνοσις άνωτέρων δυσκολών τας ύπείας το νυν ύπουργιον θέλει άπαντήσιν εις την ενεργείαν των ύψηλών καθηκόντων του απαιτείται στίβαρά χείρ, δια να επαναφέρη εις τον τόπον την τάξιν, την ήσυχίαν και την ισχύν των νόμων απαιτείται, τέλος, ώςτε τα τρία στοιχειά τ' άπαιτείται την άνωτάτην έξουσίαν του κράτους να ενωθώσι, και να βαδίσωσιν εκ συμπώνου και με μίαν ψυχήν την έννηκην δόδν, δια να δυνηθώσι να οδηγήσωσιν ούτως εις άγχθον λιμένα το πολιτικόν σκάφος μας ή τότε δημόνον δεν θέλει μινυέσθαι πλέον με λύπην ή κατήφειαν ή χαρά την όποιαν προξενεί ή ανάμνησις της μεταβολής της 3 Τριβρίου.

Διχομηίζεται οτι το αυτοχθονικόν στοιχείον ώρλουόμενον δθθεν εκ των σημερινών πολιτικών περιστάσεων, ύψύνει εκ νέου την κεφαλήν του, ζητών να ειτιξη εις τον τόπον μας το της αποκλειστικότητος φθοροποιόν σύστημα. Το καθ' ήμους δεν πιστεύομεν πως εις τοιαύτας φήμας, διότι τας θεωρούμεν ως γεννήματα των δυσαρεστημένων και εκ προθέσεως διαδιδόμενας, δια να επιφέρωσι δυσπιστίαν και ψυχρότητα, και δια να δυνηθών να χαλαρώσωσιν όπωσδήποτε τους αδελφικούς δεσμούς, οι όποιοι συνδέουσιν ήδη σφιγκτότατα τους άνδρας της μεταβολής του Αυγούστου. Άλλ' αν, εναντίον πάσης προσδοκίας και κατά δυστυχίαν της πατρίδος, συνέλαθον τινές τοιαύτην ιδέα, σπεύδομεν να την κατακρίνωμεν ως όλεθρίαν και καταστρεπτικήν, δια μόνον τον λόγον οτι ή αποκλειστικότης και ή διαίρεσις θέλουν επιφέρει

νάς μεγάλας και άθεραπέτους πληγάς εις το κοινωνικόν σώμα μας.

Η διαίρεσις γεννημα πάντοτε της αποκλειστικότητος κατέστρεψε κοινωνίας τας πλέον μεγάλας και ισχυράς, πολλών μάλλον θέλει καταστρέψει την μικράν και ασθενή ιδικήν μας, ήτις παρά πάσαν άλλην έχει άνάγκην αδελφικής συνενώσεως δια να υπάρξη, δια ν' αναπτύξη τα εν αυτή υπάρχοντα στοιχεία της προόδου, και δια να φθάση εις το ύψηλόν και έξοχον μέλλον της.

Άνθρωποι της αποκλειστικότητος! αν υπάρχετε τοιούτοι εν τη Ελλάδα και μετά την μεταβολήν της 4 Αυγούστου. Σκέφθητε οτι το αποκλειστικόν σύστημα εδοσαν άφορμήν εις τον νέον αυτόν κλονισμόν, και οτι το όλεθριον αυτό σύστημα, εις όποιον τόποι ή πόλιν ήθελε παρεισραθή, επιφέρει τον όλεθρον και την καταστροφήν του. Λάβετε ως παράδειγμα την Ερμούπολιν, την όποιαν αι πολιτικά άνωμαλίκαι της επαναστάσεως πολέμου άνήγαγαν επί των απότομων της Σύρου βράχων, και συνέτειναν εις το να συγκεντρωθή αυτοί το Έλληνικόν εμπόριον, ν' άναπτυχθή, να τακτοποιηθή, να εφοδιασθή με όλα τα στοιχεία της προόδου ήτης εκτάσεως ή ν' άκμάση. Ηξέυρετε ποία είναι ή αληθής αίτις της παρακμής ή της καταστροφής ίσως της πόλεως ταύτης; είναι το φθοροποιόν σύστημα σας, το σύστημα λέγομεν της αποκλειστικότητος ή ή διανομή του λεόντος, άτινα εγέννησαν την φθοροποιάν διαίρεσιν, συνέπειαι της όποιας είναι, το λεγομεν με τα παράφρησις και ως φίλοι της αληθείας, όλα τα δυστυχήματα τα όποις την μαστίζουν.

Μεμφομένα τας κατά καιρούς κυβερνήσεις, οτι δεν επροστάτευσαν ουδέ περιεθαλψαν το εμπόριόν μας, και δυνάμεθα να έχωμεν δίκαιον κατά κάποιον λόγον, αλλ' αν ήμεις ήτέλαμεν έχει σύμπνοιαν, όμόνοιαν και αδελφικήν αγάπην, αν δεν ήτέλαμεν κυριεύεσθαι από το της φιλαρχίας πάθος, και φιλαρχίας τοσοϋτου άσημάντου, καθόσον είναι άσημαντος ή δημοτική έξουσία αν δεν διεφερώμεθα άκαταπαύτως δια να καθίξωμεν αποκλειστικώς την έξουσίαν αυτήν, και ν' αποκλείσωμεν τους άλλους, αν ή άσημαντος αυτή έξουσία ήθελε διαχειρίζεσθαι αδιαφόρως και άνευ αποκλειστικότητος και από τους μιν και από τους δε, δεν ήθελεν υπάρχει τότε μεταξύ μας ή τα πάντα φθέρουσα και καταστρεφουσα διαίρεσις, ή δε όμόνοια και τα μέσα τα όποια έχομεν άρθονα ενεκα του εμπορίου, ήθελον μας καταστήσει άνωτέρους της άδρανείας και όλιγορίκς των κατά καιρούς κυβερνήσεών μας. Άλλ' ενω το εμπόριόν μας καταστράφη σχεδόν και αι ιδιοκτησίαι μας έπαυσαν του να έχωσι την πρκαμικράν αξίαν, διότι ουδεις τας αγοράζει πλέον ουδέ δανείζει επ' αυτών, ενω δηλαδή ή οικια μας και εται, κατά τον Αισώπειον μύθον, ήμεις ψάλλομεν, και ψάλλομεν τον επιτάφιον ύμνον μας, διαμαχομεθα δηλαδή περι έπουσιωδών και άσημάντων πραγμάτων και πολεμούντες αλληλους καταστρεφόμεθα.

Η κατάστασις μας αυτή, άνθρωποι της αποκλειστικότητος! αν υπάρχετε τοιούτοι, το επανυλέγομεν, μετά την μεταβολήν της 4 Αυγούστου, ως σας χρησιμώση ως παράδειγμα, αν επιθυμήτε την Ελλάδα ήτυχον, κραταιάν, ενδοξον, πλουσίαν, επίφθονον και προοδύουσαν εις τον έξευγενισμόν και εις το λαμπρόν μέλλον της, άλλως εστε δόδιοι οτι θέλετε την καταστήσει δυστυχή, πτωχήν, άσημαντον, θέατρον έμφυλίων πολέμων και σπαραγμών και, τέλος, τριταθλίαν.

Ο του υπουργείου του Μαρτίου τύπος, ο και ο πουργι κός και συντηρητικός λεγόμενος, επαινών, και υποστηρίζων άλλας εν γένει τας πράξεις του υπουργείου εκείνου, έμμέμετο ως ανρχικόν τον της αντιπολιτεύσεως τύπον, και τον κατέκρινεν ως προσπαθόντα δήθεν να καταστρέψη τα καθεστῶτα. Τον τύπον αυτόν αντιπολιτευόμενον ήδη το του Αύγουστου υπουργείον δικαίως δυνάμεθα να ανακάλωμεν ανακόλουθον, μη προσδένοντα αρχάς, κομματικών και ανρχικών.

Αν ο τύπος αυτός ήθελεν υποστηρίξει και υπερασπίζεσθαι τότε τα καθεστῶτα μόνον, ήτοι την Κυβέρνησιν και ουχι πρόσωπα, αν δηλαδή ήθελεν εἶσθαι αληθῶς συντηρητικός, ώρειλε και σήμερα ακολουθῶν τῷ αὐτῷ σύστημά του να υποστηρίξη και την ενιστώσαν Κυβέρνησιν καθότι οἱ προσδένοντες συντηρητικῶς αρχάς είναι ένταυτῶ και φίλοι της ήσυχίας, της τάξεως και τῶν καθεστῶτων. Ἄλλ' αν ο τύπος περι οὐδ' ο λόγος νομίξει οτι το πεπρωτός Ὑπουργείον μάλλον παρὰ το ένεστῶς ήδύνατο να επαναφέρη την ήσυχίαν και την τάξιν εις τον τόπον μας, και να ενισχύσῃ του; νόμους, λέγομεν εις αυτόν, οτι επόμεν πολλάκις και εξηκολούθησαμεν να λέγομεν μετὰ την 29 Μαρτίου, οτι δηλαδή μετὰ την μεταβολήν της 3 Ἰουλίου επρεπε να σχηματισθῇ Ὑπουργεῖον ισχυρόν ή έχον υπέρ αὐτοῦ την πλειονοψηφίαν του ἔθνους, τουτέστιν Ὑπουργείον έχον ὑλικήν ή ήθικὴν βαρύτητα ἀμφοτέρωθεν τὰ προσόντα ταῦτα ένυπάρχουν ήδη, ως εἶναι αναντίρρητον, εις τὸ ένεστῶς Ὑπουργείον, και μάρτυρας τῶν λεγομένων μας φέρομεν αὐτὰ τὰ ἴδια πράγματα καθότι μετὰ τον σχηματισμὸν του Ὑπουργείου εκείνου κατετραχθη ὀλοκληρῶς ἡ Ἑλλάς ή εις ὅλας τὰς επαρχίας συνέβη ἐμφύλιος πόλεμος ἀπειναντίας μετὰ τον σχηματισμὸν του ένεστῶτος, καθησύχασεν ὅλος ὁ Ἑλληνικός κόσμος και οἱ νόμοι ήρχισαν να λαμβάνωσι την προτέραν των ἰσχύν. Λέγομεν ὅθεν οτι αν ο τύπος περι οὐδ' ο λόγος προσδένῃ αληθῶς συντηρητικῶς αρχάς, ως ἐκκυχάτο ἐπὶ του πεπρωτότος Ὑπουργείου, ὀφείλει να ήναι ἀκόλυθως με τὰς αρχάς του ταύτας, να μὴν ἐρεθίζῃ τὰ πνεύματα του λαοῦ κατὰ της Κυβερνήσεως, να μὴν διείη ἀφορμὴν εις αντιπολιτεύσειν ουχι πλέον συνταγματικὴν ἀλλὰ κομματικὴν, διότι ἄλλως δικαίως θέλει θεωρεῖσθαι, τὸ επαναλέγομεν, ως ανακόλουθος, ως μη προσδένοντα αρχάς και ως κομματικὸς και ανρχικός.

Εἰς ἀπάντησιν τῶν ὅσα ἐδημοσίευσεν καθ' ἡμῶν ἡ συναδελφὴ μας Ἀναμόρφωσις διὰ του ὑπ' ἀριθ. 36, φύλλου της, λέγομεν οτι πῶποτε ἐπροστατεύσαμεν τμηματικὰ συμφέροντα ἀλλ' ἐνεργοῦντες με ἀμεροληψίαν, ανεξαρτησίαν και συνείδησιν τὰ καθήκοντα της ἀποστολῆς μας, κατεκρίναμεν τὰς διαιρέσεις, τὰς διχονοίας και τὰ παθη, και παρανέεισαμεν τοὺς συμπολίτας μας και ὅλους τοὺς Ἕλληνας εις την ἀδελφικὴν ἀγάπην, την ένωσιν και την ὁμόνοιαν. Λέγομεν προσέτι εις τον συντηρητικὸν συντάκτην της Ἀναμορφώσεως, οτι αν ήθελε λαμβάνει τον κόπον ν' αναγνώσκῃ τὰ τακτικῶς ἐκλιθέμενα φύλλα μας, ήθελε πληροφορηθῇ οτι ἐνησχολήθημεν πολὺ προστατεύοντες τὰ συμφέροντα του ἐμπορίου και της ναυτιλίας μας, και υποβάλλοντες εις την Κυβέρνησιν σπουδαίας υπέρ αὐτῶν παρατηρήσεις, και οτι πῶποτε ἐγράψαμεν ῥαψωδίας υπέρ του κυρίου Χρηστίδου, εἰμὴ μόνον ως φίλοι της ἀληθείας υπερασπίσαμεν αὐτόν, ἐσάκις ἐκ προθέσεως προσεβάλλετο ἀδίκως ὑπὸ τῶν ὀργάνων του πεπρωτότος Ὑπουργείου. Λέγομεν τέλος εις την συναδελφὴν μας αὐτήν, οτι αν ἡ ἀλληλογραφία περι τῶν ἐν Ἀθήναις συμβάντων της 3 και 4 Αὐγούστου, τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσάμεν, περιείχεν ἀπίθανους τινὰς ή ψευδεῖς πληροφορίες, ή ἀλληλογραφία αὕτη ήτο γνωστὴ εις ὅλους σχεδόν τοὺς κατοίκους της Ἐρμούπολεως πρὶν την καταχωρήσασθαι εις την ἐφημερίδα μας, τοὺς ὁποίους ἐπικαλούμεθα και μάρτυρας τὴν ἐδημοσίευσάμεν ὅθεν ὑπὸ καλὴν πίστιν, χωρὶς να προσθέσωμεν τί ἰδικόν μας, διότι ὁ ἀποσταλέας αὐτὴν ἐγγυῶτο σχεδόν ὑπὲρ της ἀληθείας τῶν ἐν αὐτῇ διαλαβανομένων. Θεωροῦμεν δὲ γελοίαν τὴν εις τὸ τέλος του ἀρθρου της Ἀναμορφώσεως γνωμοδότησιν, οτι ή πρέπει ν' αναμορφώσωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, ή εἶναι ἀνάγκη

συντάξωμεν νέας ένταῦθα ἐφημερίδας, και ἀπαντῶντες εις τὴν γνωμοδότησιν της ταύτης, λέγομεν οτι δὲν παύει εὐκόλως ἐφημερίς ὡς ἡ ἰδικὴ μας διατηρουμένη ἐπὶ τῆς ἀληθείας κατὰ συνέχειαν εἶη, έχουσα σύνθημά της τὴν ἀληθειαν και τὴν ἀμεροληψίαν, μη ἀνήκουσα εις φασίαν ή κόμματα, μη μισθολογούμενη ὑπὸ τῶν δυνατῶν της ἡμέρας: διὰ να τοὺς υποστηρίξῃ, μη ἐκδιδομένη ἐπὶ σκοπῶ ἰδιοτελείας και ἐχούσα φίλους και υποστηρικτάς τοὺς φιλοκάλους ἐμπόρους της Ἐρμούπολεως, και πολλοὺς ἐκ τῶν σημαντικωτέρων της πρωτεύουσας, οἵτινες ἀποχρῶνται γνωρὶς ζουν να ἐκτιμῶσι τὴν ἀληθειαν δημοσιευμένην.

Και εις τον συναδελφὸν μας Πρωϊνὸν Κήρυκα, δι' ὅσα καθ' ἡμῶν και κατὰ του κυρίου Ἡκίου ἐδημοσίευσεν, ἀπαντῶμεν.

Οτι ο κύριος Ἡσάκας εις τὴν ἐρχομὴν ἐν Ἀθήναις διαμονὴν του, ὅπου μετέβη διὰ ἰδικιῶν του ὑποθέσεως ή διὰ να εἶδῃ τοὺς συγγενεῖς και τοὺς φίλους του, ὅχι μόνον δὲν ἐζήτησε δημοσίαν τινα θέσιν, ἀλλ' οὔτε διεχεται τοι αὐτὴν και αν ήθελε τῷ προσφερθῇ, διότι εὐχριστέται εις τὰς ὑποίας ἐχει ἀπολαύσει ἐκ του έντίμου δικηγορικῶ ἐπιτηδεύματός του.

Καθόσον δὲ ἀφορᾷ ἡμᾶς.

Οτι δὲν ἐχομηματίζαμεν συντάκται του Τοξότου, και μετ' ὀλίγον μισθωτὸν ὄργανον πρὸς καταστροφὴν του Συντάγματος: μη έχοντες δὲ κύριον ἔργον μας τὴν δημοσιογραφίαν ή μη λαθόντες πῶποτε, οὐδὲ λαμβάνοντες Ὑπουργικὸν μισθὸν πρὸς διατήρησιν της ἐφημερίδος μας, ἀναγκαζόμεθα ἐνίοτε να καταχωρῶμεν εις αὐτὴν ἀναγκαστικῶς κατασχέσεις: δυνάμεθα ὅμως να καυχηθῶμεν οτι τὰ πολιτικὰ ἀρθρα μας δὲν ὁμοιάζουν με λιθέλλους ὡς τὰ του Πρωϊνοῦ Κήρυκος, ἀλλὰ μεταφραζόμεθα εις τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν και πεμπούμενα εις τὴν Εὐρώπην ἀποδεικνύουσι οτι ὑπάρχει σεμνοπρέπεια ή μεταξὺ του Ἑλληνικοῦ τύπου.

Τελευταίον λέγομεν οτι δὲν προσεβάλλεμεν πῶποτε τον κύριον Καλλέργην, οὐδὲ ὕβρισάμεν ἄνδρα τον ὁποῖον σεβόμεθα: αν δὲ ἡ ἀλληλογραφία περι τῶν ἐν Ἀθήναις συμβάντων της 3. ή 4 Αὐγούστου τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσάμεν περιείχεν ἀπίθανους τινὰς ή ψευδεῖς πληροφορίες, ἡμεῖς εἰμὲθα εις καλὴν πίστιν, ὡς ἐκθέτομεν εις τὴν προηγουμένην πρὸς τὴν Ἀναμόρφωσιν ἀπάντησιν μας: οὐδὲ ὁμοιάζει ἡ ἀλληλογραφία αὕτη μετὰ τῶν Καλαθρότων, με τὰς ὁποίας ὁ Πρωϊνὸς Κήρυξ παρεγέμιζε πρὸ ὀλίγου τὰς στήλας του.

Ἀναγγέλοντες εὐχαριστῶς τὴν ἐναρξίν τῶν Βουλῶν τὴν 7. του ένεστῶτος μηνός, δημοσιεύομεν τον κατ' αὐτὴν ἐκφωνηθέντα λόγον της Α. Μ. του Σεβαστοῦ Βασιλέως μας.

Λ Ο Γ Ο Σ .

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΙΝ ΤΩΝ ΒΟΥΛΩΝ.

Κατὰ τὴν 7. Σεπτεμβρίου 1844.

Κύριοι Βουλευταὶ και Κύριοι Γερουσιασταὶ!

Διὰ της συνδρομῆς του Ἰθρόνου και του Ἔθνους ἐθεμελιώθη τὸ Σύνταγμα. Διὰ της αὐτῆς συνδρομῆς, ἐπίσης εὐλικρινοῦς και νομίμου, θέλουσιν ἀναπτυχθῆ προοδευτικῶς, και ζωογονηθῆ ἐπὶ τὸ κρείττον αἰ θεσμοθεταί μας. Εἶτε και ἡ Θεῖα πρόνοια να φανῇ ἀρρωγῶς και ἀντιλήττωρ εις τὰς κοινὰς ταύτας προσπάθειας και συνεργείας μας.

Αἱ μετὰ τῶν ξένων Δυνάμεων σχέσεις Μου εἶναι φιλικῶς καταται, και αἰσθάνομαι ἐνδόμυχον τὴν χαρὰν του να σᾶς ἀναγγέλλω τοῦτο: ἀλλ' ὀφείλομαι ἰδιαίτερον εὐγνωμοσύνην πρὸς ἐκείνας αἰτινας, θερμώτερον ἐνισχύσασαι τοὺς ἀγῶνας μας, ὑπεστήριξαι πραγματικῶς, και διατελοῦσιν ὑποστηρίξουσαι και προστατεύουσαι τὴν ανεξαρτησίαν Ἡμῶν.

Τὸ Ὑπουργεῖον Μου θέλει σᾶς παρουσιάσει τὴν ὄργανον

κὴν ἐν γένει και τὴν οικονομικὴν του Κράτους κατάστασιν, και ἔχον ὑπ' ὄμιν πόσον αὐστηρῶς οἰκονομῆ εἶναι ἀναγκαῖα, θέλει σᾶς ζητήσει τὰ πρὸς τὴν ἐνεργίαν της δημοσίου ὑπηρεσίας, και τὴν δι' ὠρελίμων ἐργασιῶν προπομομοσίαν του μέλλοντός μας ἀνάλογα μέσα.

Τὰ δικαιοῦματα του ένδοξου παρελθόντος δὲν θέλουσιν παντάπασι παραμεληθῆ: θέλει ἐπίσης ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν μας της ἱεράς θρησκείας ή λαμπρότης, ὁ δὲ τῶν καταλληλοτέρων νομοσχεδίων ὅσον ένεστε ἀκριβῆς διοργανισμός, και ἡ κραταίωσις αὐτῆς και της Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως ή ἀνάπτυξις, προσέτι δὲ και ἡ τελειοποίησις και βελτίωσις του στρατοῦ, του προωρισμένου διὰ τὴν ἀσφάλειαν του Κράτους και ἀκριβῆ τῶν Νόμων ἐκτελεσῆ.

Ἔργον Ὑμῶν εἶναι, Κύριοι, να συνδράμητε τὴν Κυβέρνησιν Μου διὰ της ἐγκρίσεως τῶν τοιούτων δικαίων μέτων, να μη ἀπαντήσῃ κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῶν γενικῶν πραγμάτων του Κράτους προσδοκώμενα ἐπιζήμια και εις τὰ ἰδιωτικὰ και εις τὰς γενικά συμφέροντα.

Νομοσχεδία ὅσον ένεστε ἱκανὰ, να ἐγγυῶνται διὰ της ἐλευθερίας ἀπάντων τὴν ἀσφάλειαν ἐνὸς ἐκείνου, να παραγάγωσιν εις τὴν σημαίαν μας τὴν ἐμπιστοσύνην ἐκείνην της ὁποίας εἰμὲθα ἄξιοι, να εὐκολύνωσι τὴν γεωργίαν, τὴν βιομηχανίαν, τὸ ἐμπόριον και τὴν ναυτιλίαν μας, θέλουσιν καθυποσθῆσθαι εις τὰς ἐμβριθεῖς σκέψεις σας παρὰ του Ὑπουργείου Μου.

Ἡ ἀπλοποίησις της Νομοθεσίας και ἡ μετὰ τὴν του ἔθνους κασάστασιν μάλλον συνοδοῦσα τροποποίησις αὐτῆς, θέλει γίνῃ ἀντικείμενον της πρώτης ταύτης Συνόδου.

Πιστεύσατέ με, Κύριοι, οτι συνκισθαίνομαι μεγίστην και πετριωτικὴν συντριβὴν κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην ἡμέραν, συλλογιζόμενος πόσον σοβαρὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλομεν ἐνασχοληθῆ, και πόσον σημαντικὴν ἐπιβροήν θέλουσιν ἐχει εις τὰ μεγάλα συμπερόντα της Ἑλλάδος ἀποφάσεις της πρώτης ταύτης Συνόδου.

Ἄς φιλοτιμηθῶμεν λοιπὸν διὰ της εὐλικρινοῦς συμπεράξεως και διὰ της φρονησεως μας να διατηρηθῇ και να βελτιωθῇ οτι ἀπικτήθη διὰ τῶν λαμπρῶν ἀνδραγαθιῶν των σας και διὰ τῶν σημαντικῶν θυσιῶν σας.

Ἄς φιλοτιμηθῶμεν να ἐξαλείψωμεν ἀπάσας τὰς ἀνυμνήσεις λυπηρῶν τινων και δυσάρεστων διατρεξάντων, ἀμὴ μείνῃ ἄλλο ἔχρος αὐτῶν παρὰ τὴν ἀμιλλαν, τὴν πατριωτικὴν και ἀξέπαινον ἀμιλλαν του να προάξωμεν τὰ καλά, και μετὰ τὴν ἀκράδαντον θέλησιν του εις τοῦτο ἐμμένειν, ὡς εἰσέλθωμεν εις τὴν εὐθείαν και τακτικὴν ὁδόν, ἡ μόνη θέλει φέρῃ τὴν φίλην Ἡμῶν Πατρίδα εις τὴν ἐπιθυμητὴν εὐδαιμονίαν και δόξαν.

Αὕτη εἶναι ἡ ένδοξος και δικακῆς εὐχή της καρδίας Μου, και ὅλη ἡ ζωὴ Μου θέλει εἶσθαι ἀριερωμένη εις τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἐλευθεριῶν μας και εις τὴν προαγωγὴν αὐτημερίαν του ἔθνους: διὸ και πρὸς τὴν ὕψηλὴν ταύτην ἐπιτολήν ἀπαιτῶ τὴν συνδρομὴν σας, ή πάντες δημοθυμῶν ὡς ἐπικαλεσθῶμεν τὴν ἐξ ὕψους ἀντίληψιν.

Κηρύττω τὴν ἐνάρξιν της Βουλευτικῆς Συνόδου του ένεστῶτος ἔτους.

Ἐκτός της κατὰ τὸ Ἴσλυ λαμπρᾶς νέκης τῶν Γάλλων ὁ Πρίγγιψ Ζοαμβὶλ ἐκυρίευσεν ἐξ ἐφόδου τὴν ἀπέναντι της παραλίου πόλεως Μογαδῶρ νήσον, ἐπὶ της ὁποίας και ἔθεσε φρουρὰν. Τὴν πόλιν δὲν ἐκωνουδόλητε διότι αὕτη δὲν παρέχει καμμίαν σημαντικότητα, ἀλλ' οἱ φηγόντες ἀπὸ τὴν νήσον Κυβύλαι και Μζύροι ἐλκφυραχόγησαν αὐτὴν κατακάυσαντες και μετὰ μετὰ τῶν οἰκιστομῶν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Εἰ δ ἡ σ ε ι ε τ ἡ ε Ἀ φ ρ ι κ ῆ ε .

Ἐκθεσίς του Γαλλικοῦ ὑποστρατήγου Βουγῶδ 5/17 Αὐγούστου 1844.

Ο υἱὸς του Αὐτοκράτορος Μουλέ — Ἀδερφάν — δὲν εἶχε ποσῶς ἀπαντήσῃ εις τὴν ἐπιστολήν τὴν ὁποία

διεύθυνα πρὸς αὐτὸν, μετὰ τὴν ὁποίαν με εἶχε κάμει πρὸ σκληρίαν τοῦ νὰ ἐκκενώσωμεν τὴν Λάλλα — Μαχρίνα, ἂν ἠθέλωμεν ἐπιθυμεῖ τὴν εἰρήνην, ἐνῶ ὁ στρατός του ἐμίσχυτο καθ' ἑκάστην, καὶ ἡ ὑπεροφία του ἤξανε ὁμοῦ με τὰς δυνάμεις του.

Εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Μαροκίνων ἐγένετο ἀναπάνδον λόγος περὶ κυριεύσεως τῶν πόλεων Τλέμτσεν, Ὀράν, Μασκάρας καὶ αὐτῆς τῆς Ἀλγερίας, ὡς νὰ ἦτο σταυροφορικός πόλεμος περὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἰσλαμισμού. Ἐνόμιζον ὅτι ἦτον ἀδύνατον εἰς ἡμᾶς ν' ἀντισταθῶμεν εἰς οὕτω μεγάλην ἔνωσιν τῶν περιφημοτέρων ἱππέων τοῦ Μαρόκου, καὶ διὰ τὸ μᾶς προσβάλλωσιν ἐπερίμενον τὴν ἀρξίν περὶ τοῦ Βενί — Σενασέν καὶ τοῦ Ρίφ, ὁ ὁποῖος ἐμελλε νὰ ἐπιπέσῃ ἐφ' ἡμᾶς ἐκ τῶν ὁρίων εἰς τοὺς πρόποδας τῶν ὁπίων κεῖται ἡ Λάλλα — Μαχρίνα, ἐνῶ πολυάριθμον ἱππικὸν ἐμελλε νὰ μᾶς περικλώσῃ ἐκ τοῦ μέρους τῆς πεδιάδος.

Αἱ παρελθούσαι ἐννέα ἡμέραι τῆς ἀδεσφαίτητος εἶχον ταράξει τὰ πνεύματα τῶν ὁπισθῶν μου φυλῶν· ὁ ἐχθρὸς προσέβαλε δις τὰς σιτοπομπὰς μας (Convois) αἱ ὁποῖαι ἤρχοντο ἐκ τοῦ Δζεμάα — Γαζουάτ, καὶ ἡ καλὴ διάθεσις τῶν φυλῶν αἱ ὁποῖαι τὰς ἐπυνόδεον ἦτο πλησίον σχεδὸν τοῦ νὰ ἐκλείψῃ. Δύο κατασκοπεύσεις εἶχον φθάσει μέχρι βολῆς τοῦ τουρκείου εἰς τὴν Λάλλα — Μαχρίνα καὶ προσέβαλον τὰς ἐμπροσθοφυλάκας μας.

Ἡ παραιτέρω ἀμφιβολία περὶ τῆς ἰσχύος καὶ τῆς θελήσεώς μας τοῦ νὰ πολεμήσωμεν μετὰ τῶν κατὰ μέτωπόν μας ἐχθρῶν, ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ ἐπαναστάσεις εἰς τὰ νῶτα μας, αἱ ὁποῖαι ἀνεξαρτήτως ἄλλων προσκομμάτων, ἠθελον διακόψῃ τὴν τροφοδοσίαν τοῦ πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος στρατοῦ μας. Ἐνεκα τοῦ ὑπερβολικοῦ κούσωνος ἠθελον προτιμήσῃ νὰ περιμείνω τὴν μάχην, παρὰ νὰ ὑπάγω εἰς τὸ νὰ προσβάλλω ἕνα ἐχθρὸν εὐρισκόμενον ὀκτώ λεύγας μακρὰν μου. Ἄλλ' οἱ κίνδυνοιτῆς περαιτέρω ἀναβολῆς με ἠνάγκασαν νὰ κάμω ἐγὼ ἐναρξίν τῆς μάχης.

Ὁ στρατηγὸς Βεδά συνεισπρατήθη μετ' ἐμοῦ τὴν δωδεκάτην τοῦ Αὐγούστου μηνός, μετὰ τὸ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του τρεῖς τάγματα καὶ ἕξ Ἴλας ἱππικῶν· τὴν δὲ 13 καὶ ὄραν 3 μετὰ μεσημβρίας ἐπροπορευθῆναι προσποιούμενος χοροκοπίαν, διὰ νὰ μὴν ἐνοήσῃ ὁ ἐχθρὸς ὅτι τὸ κίνημά μου ἦτον ἐπιθετικόν. Περὶ τὴν ἐσπέραν οἱ προνομεῖς (χοροκόπται) ἐπληθύνον εἰς τὰ συντάγματα καὶ ἱστρατοπεδεύθημεν εἰς παράταξιν πορείας, μετὰ μεγίστης σιωπῆς καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ τὴν δευτέραν δὲ ὄραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐκινήθημεν.

Τὴν αὐγὴν διήλθομεν διὰ πρῶτην φορὰν τὸν Ἰσλυ, χωρὶς ν' ἀπαντήσωμεν τὸν ἐχθρὸν· φθάσαντες δὲ τὴν ὁδοὴν ὄραν πρὸ μεσημβρίας ἐπὶ τῶν ὑψωμάτων τοῦ Δζάρφ — Ελ — Ἀκδάρ, ἴδομεν ὅλα τὰ στρατόπεδα τῶν Μαροκίνων στρατοπεδευμένα ἐπὶ τῶν λόφων τῆς δεξιᾶς ὄχθης, ὅλον δὲ τὸ ἱππικὸν τῶν διευθύνθη πρὸς τὰ ἐμπρός, διὰ νὰ μᾶς προσβάλλῃ εἰς τὴν δευτέραν τοῦ ποταμοῦ δεξιάν. Ἐν τῷ μίση μίαν μεγάλην σωρείαν ἀνθρώπων ἰσαμῆνης ἐπὶ τοῦ ὑψηλοτέρου μέρους, διεκρίνομεν ἐντελῶς ἢ συνωδίαν τοῦ υἱοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος, τὰς σημαίας του καὶ τὸ ἀλεξήλιόν του, τὸ σύμβολον δηλαδὴ τῆς ἀρχηγίας του. Αὐτόθι ἔδοσα εἰς τὸ τάγμα τῆς διευθύνσεως διαταγὴν νὰ προχωρήσῃ εἰς τὰ ὑψηλὰ μέρη· φθάσαντες δὲ ἐκεῖ ὠρεῖλομεν νὰ προσφυλακτώμεθα ἀπὸ τὰ δεξιὰ, καὶ νὰ προχωρῶμεν πρὸς τὰ στρατόπεδα κρατούντες πάντοτε τὰ ὑψηλότερα μέρη τῶν λόφων μετὰ τὴν ἀριεὶραν πλευρὰν τοῦ τετραγώνου τῶν τετραγώνων. Ὅλοι ὑπὸ τὴν διαταγὴν μου πολεμικοὶ ἀρχηγοὶ εὐρίσκοντο πλησίον μου. Ἐδοσα εἰς αὐτοὺς ταχίως τὰς ὁδηγίας του, καὶ μετὰ πέντε ἢ ἕξ λεπτῶν ἀνάπαυσιν, κατέμεν εἰς τὰ ῥηχὰ τοῦ ποταμοῦ μετὰ ἀπλοῦν ταχὺ βῆμα ὑπὸ τὸν ἦχον τῶν ὄργων.

Πολυάριθμοι ἱππεῖς ἐμπόδιζον τὴν διάβασίν μας, ἀλλ' οἱ ἀπεκρούσθησαν ἀπὸ τοὺς ἀκροβολιστὰς τοῦ περὶ τοῦ ζηνιαν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Ἐφθάσα παρευεῖς εἰς τὸ ἀμείως κατώτερον ὄροπέδιον, εἰς τὸν ὑψηλότερον ὄροπέδιον, ὅπου εὐρίσκειτο ὁ υἱὸς τοῦ Αὐτοκράτορος, καὶ

διεύθυνα πρὸς τὸ μέρος αὐτὸ τὸ πῦρ τῶν τεσσάρων πυρρῶν μου παρευθὺς δὲ μεγίστη σύγχυσις ἐράνη μεταξὺ τοῦ ἐχθροῦ.

Τὴν στιγμὴν ταύτην ἀπὸ τὰ ὀπίσθεν μέρη τῶν λόφων ἐξήλθεν ἀπειρον πλήθος ἱππικῶν, καὶ μᾶς προσέβαλεν ἀπὸ ἀμφοτέρων τὰς πλευρὰς καὶ τὸν νῶτον. Εἶχον ἀνάγκην ἀπὸ τὴν σταθερότητα τοῦ περὶ τοῦ, ἀλλ' οὐδεὶς ἐξ αὐτοῦ εἰδέχθη δειλός. Οἱ ἀκροβολιστὰς μας οἵτινες ἀπέχον πεντήκοντα βήματα ἀπὸ τοῦ τετραγώνου, ἐπερίμενον μετὰ γενναϊότητα τὰ πλήρη ταῦτα, χωρὶς νὰ ὀπισθοδρομήσωσιν οὐδὲ ἐν βῆμα· εἶχον δὲ διαταγὴν νὰ ἐξαπλωθῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἂν αἱ βολαὶ ἠθελον φθάσει μέχρις αὐτῶν, διὰ νὰ μὴν ἐμποδισθῇ τὸ πῦρ τῶν τετραγώνων· ἐπὶ δὲ τῆς γῆς τῶν γωνιῶν τῶν τετραγώνων τὸ πυροβολικὸν ἐῤῥιπτε σιδηροβόλα.

Τὰ στήθη τῶν ἐχθρῶν ἐσταμάτησαν καὶ ἤρχοντο νὰ συνταράσσωνται, ἐγὼ δὲ ἐτάχυνα τὴν ἀποχώρησίν των ἕως ἡδύνατο τὴν ἀταξίαν των, ἀπευθύνων κατ' αὐτῶν τὰ τεσσάρων πυροβολαμῶν. Ἄλλα δὲ ἴδον ὅτι αἱ προσπάθειαι τοῦ ἐχθροῦ κατὰ τῶν πλευρῶν μου κατεβλήθησαν, ἐξηκολούθησα τὴν πορείαν μου πρὸς τὰ ἐμπρός, ὁ μὲγας λόφος ἐκυριεύθη, καὶ ἐκινήθημεν κατὰ τοῦ στρατοπέδου τῶν ἐχθρῶν.

Τὸ ἔχθρικὸν ἱππικὸν εὐρήθη διηρημένον ἕνεκα τῶν ἰδίων αὐτοῦ κινήσεων καὶ τῆς πορείας μου ἤγισ τὸ ἐκοψεν εἰς δύο ἐνόμισα ὅθεν ἠθελον ἢ στιγμὴν τοῦ νὰ βάλλω εἰς κινήσιν τὸ ἰδικόν μου ἐπὶ τοῦ κυρίου μέρους, τὸ ὁποῖον κατ' ἐμὲ ἦτον ἡ πεδιάς τὴν ὁποίαν ἐνόμισα ὑπερσπιζομένην ἀπὸ τὸ περὶ τὸν καὶ πυροβολικὸν, ἔδοσα ὅθεν διαταγὴν εἰς τὸν Συνταγματάρχην Ταρτάς νὰ διαθέσῃ κλιμακωδῶς καὶ πρὸς ἀριστερὰν τὰς δεκαεννέα Ἴλας τοῦ, εἰς τρόπον ὥστε ἡ τελευταία κλιμακὴ νὰ στηρίζεται ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Ἰσλυ.

Ὁ Συνταγματάρχης Γιουσούφ διώκει τὴν πρῶτην κλιμακὰ συγχειμένην ἀπὸ ἕξ Ἴλας σπαχιδῶν, καὶ βοηθοῦ μένην ἐκ τοῦ νῶτου ἀπὸ τρεῖς Ἴλας τοῦ τετάρτου ταγματός τῶν εὐζώνων.

Ὁ Συνταγματάρχης Γιουσούφ κατακόψας μέγα ἀριθμὸν ἱππέων ἐπλησίασεν εἰς τὴν πεδιάδα ἀφ' ἧς ἔλαβε πολλὰς βολὰς τοῦ πυροβολικοῦ, τὴν εὐρὴν δὲ γέμουσαν ἀπὸ ἱππεῖς καὶ πεζοὺς, οἵτινες ἀκλόνητοι διεφιλνεῖσκον περὶ τοῦ ἐδάφους· ἀφίχθεις δὲ τῆς ἐκ τῶν τριῶν Ἴλων τοῦ 4. ταγματός τῶν εὐζώνων ἐπιφυλακῆς, ἐδόθη νὰ ὤληθαι, ἐσυλλήθη τὸ πυροβολικὸν καὶ ἐκυριεύθη τὸ πεδῖον τῆς μάχης.

Τὸ πεδῖον αὐτὸ ἦτο σκεπασμένον ἀπὸ πτώματα ἀνθρώπων ἢ ἱππων· ὅλον τὸ πυροβολικόν, ὅλα τὰ πολεμικὰ ἔργα αἱ τροφαί, αἱ σκηναὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ ὄλων τῶν ἀρχηγῶν, αἱ ἀποθήκαι πολυάριθμων ἐμπορῶν συντροφευόντων τὸν στρατόν, τὸ πᾶν ἐνὶ λόγῳ ἐμεινεν εἰς τὴν ἐξουσίαν μας· ἀλλ' αὐτὸ τὸ ὄρασιον ἐπεισόδιον τῆς ἐκστρατείας μᾶς ἐπροξένησε τὴν ἀπώλειαν τεσσάρων ἀξιωματικῶν Σπαχιδῶν, καὶ δεκαπέντε Σπαχιδῶν καὶ εὐζώνων φονευθέντων, καὶ πολλῶν ἄλλων πληγωθέντων.

Ἐν τούτοις ὁ συνταγματάρχης Μορίς ὅστις ἐδίδου τὴν 2 ἢ 3 κλιμακὰ, ἴδων μέγα μέρος ἱππικῶν ἐπιπίπτοντος ἐκ νέου ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου πτέρυγος, διέβη τὸν Ἰσλυ διὰ νὰ τὸ σπᾶσῃ προσβάλλων τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὸ δεξιὸν πλευρὸν ἢ προσβολὴ τὴν ὁποίαν ἔκαμῆν ὁ ἐχθρὸς κατὰ τοῦ περὶ τοῦ μᾶς ἀπὸ τῶν ὄρων· ὅλα αἱ ἄλλα, ἀλλ' ὁ συνταγματάρχης οὕτως ὑπέστη πάλιν τὴν πλέον ἀνίστην.

Μὴ δυνάμενος νὰ ὑποχωρήσῃ χωρὶς νὰ ἐκτεθῇ εἰς κίνδυνον ἤττις, ἀπεφάσισε νὰ πολεμήσῃ μετὰ ἐνεργητικότητα, μέχρις ὅτου τὸν φθάσῃ ἐπιχειρήσει. Ἡ πῆλξ αὕτη διήρκεσε πλέον τῆς μίαν καὶ ἡμισίας ὥρας. Αἱ ἕξ Ἴλας τοῦ ὑπερβαίνοντος νὰ πολεμήσωσιν ἀλλήλοδεδιχόμενοι· καὶ οἱ ἀκροβολιστὰς μᾶς ἔκαμαν θαύματα. 300 ἱππεῖς βερβέριδες ἢ Ἀβίδη — Βοχάριδες ἐφονεύθησαν ὑπ' αὐτῶν.

Ἐπὶ τέλους ὁ στρατηγὸς Βεδά ὁ διοικῶν τὴν δεξιάν πτέρυγα, ἴδων τὸν μέγαν κίνδυνον τὸν ὁποῖον ἔτρεχε τὸ δεύτερον τάγμα τῶν εὐζώνων, ἀπέσπασε τὸ τάγμα τῶν Ζουάδων, τὸ δέκατον πέμπτον ἐλαφρὸν τάγμα καὶ τὸ ἐν-

τον τῶν εὐζώνων τοῦ Ὀρλεάν, διὰ νὰ προσβάλλῃ τὸν ἐχθρὸν ἐκ μέρους τῶν βουνῶν, καὶ μετὰ τοῦτο τὸ κίνημα τὸν ἦλθεν νὰ ὑποχωρήσῃ ὁ Συνταγματάρχης Μορίς ἐμὸς τότε εἰς ἀμυντικὴν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ θέσιν, καὶ προσέβαλε αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Ἰσλυ διὰ τοῦ ὀπίσθεν ὀπισθοδρομῆσαι αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἐπεισόδιον εἶναι τὸ δεύτερον τῆς ἡμέρας ταύτης· οἱ 550 εὐζῶνοι τοῦ δεύτερου ταγματός ἐπολέμησαν μετὰ ἑκατάδας ἐχθρῶν ἱππεῖς· ἕκαστος δὲ αὐτῶν ἔφερε τροπαίον· μὲν σημαίας, δὲ ἱππον, ἄλλος πνοκίλιον καὶ ἄλλος ἑνὸς ἑκαστοῦ.

Τὸ περὶ τὸν δὲν ἐβράδυνε νὰ καταδιώξῃ τὰς κλιμακὰς τοῦ ἱππικῶν, ὁ ἐχθρὸς ἠνώθη εἰς μέγαν ἀμὸν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Ἰσλυ, καὶ ἐφάνετο εἰς διάθεσιν νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν μάχην· ἀλλὰ τὸ περὶ τὸν πυροβολικὸν μας διέπλευσαν τὸν ποταμὸν αὐτὸν ταχίως. Τὸ πυροβολικὸν ὠχυρώθη ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης καὶ ἐῤῥιπτε σιδηροβόλα κατὰ τῶν ἱππέων, οἱ ὁποῖοι ῥίσκοντο εἰς μεγίστην σύγχυσιν. Τὸ περὶ τὸν δὲν ποταμὸν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ πυροβολικοῦ, Σπαχιδῆς ἠνοῖξαν τὴν δίοδον, αὐτοὺς δὲ ἐξηκολούθησαν εἰς τὸν πλησίον αἱ τρεῖς Ἴλας τοῦ τετάρτου ταγματός καὶ τετάρτη κλιμακὴ συγχειμένη ἀπὸ δύο Ἴλας τοῦ πρώτου ταγματός τῶν εὐζώνων, καὶ τῆς δευτέρας Ἴλης τοῦ δεύτερου ταγματός τῶν Χουσάρων ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Συνταγματάρχου Γαγιόν.

Οἱ Σπαχιδῆς θεωροῦντες ἑαυτοὺς βοηθούμενους ἀπὸ τῶν ἱππικῶν καὶ τὸ περὶ τὸν ἐπανελάθον τὴν μάχην· ὁ ἐχθρὸς ἐσπρώχθη ἀνδρείως μίαν λεύγαν μακρὰν καὶ ἡ φθορὰ τοῦ κατέστη ἐντελής, ἀπεμακρύνθη ὅθεν ἐν μέρει διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Θάξτε καὶ ἐν μέρει διὰ τῶν κοιλάδων τῶν ἀγορῶν πρὸς τὰ ὄρη τῶν Βενί — Σενασέν.

Ἦτον ἤδη μεσημβρία καὶ ἡ καύσις ἦτον ἡ ὑπερβολικὴ· τὰ στρατεύματά μας ἦσαν πολὺ κεκοπιακότα· δὲν ὑπῆρχον πλέον οὐδὲ σκευῆ, οὐδὲ πυροβολικόν, οὐδ' ἄλλο τι δὲ νὰ λαφυραγωγῆσιν· δεῖταξ ὅθεν νὰ παύσῃ ἡ καταδίωξις, καὶ συνήθροισα ὅλα τὰ στρατεύματα εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης τοῦ Σουλταίου.

Ὁ Συνταγματάρχης Γιουσούφ ἐφύλαξε δὲ ἐμὲ τὴν σκηνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ αὐτοκράτορος, ὅπου ἦταν συνήθροισμένοι αἱ συλληθῆσαι τοῦ ἐχθροῦ σημαῖαι δεκαοκτὼ τῶν ἀριθμῶν, τὰ ἕνδεκα πυροβόλα, τὸ ἀλεξήλιον τοῦ υἱοῦ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ μέγα πλήθος τροπαίων.

Ἐκ τῶν Μαροκίνων, ἐφρονεύθησαν 800 τοῦλάχιστον ὄλοι ἱππεῖς· τὸ περὶ τὸν τῶν ὀπίσθεν ἦτο πολλὰ ὀλίγον μᾶς διέφυγε διὰ τῶν κοιλάδων· ὁ στρατὸς οὗτος ἀπώλεσε προσέτι ὄλον τοῦ ὀλικόν, καὶ πρέπει νὰ ἔχη πληγωμένους 1500 ἕως 2000.

Ἡ ἰδικὴ μας ζημία συνίσταται εἰς τέσσαρας ἀξιωματικούς φονευθέντας καὶ δέκα πληγωθέντας, καὶ εἰς 23 ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας φονευθέντας καὶ ὀδοῦ κοντα ἕξ πληγωθέντας.

Ἡ μάχη τοῦ Ἰσλυ εἶναι, κατὰ τὴν γνώμην ὄλου τοῦ στρατοῦ, ἡ καθιέρωσις τῆς ἐν τῇ Ἀλγερίᾳ κατακτησεώς μας· Αὕτη προσέτι θελεῖ ταχύνει μετὰ τὴν λύσιν τῶν διαφορῶν μας μετὰ τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Μαρόκου.

Δὲν δύναμαι νὰ ἐπαινέσω ἀνηκόντως τὴν διαγωγὴν ὄλων τῶν ὄλων μας εἰς τὴν μάχην ταύτην, ἥτις ἀποδεικνύει ἐκ νέου τὴν ἰσχίον τοῦ ὄργανισμοῦ καὶ τῆς τακτικῆς ἐπὶ ἐχθρῶν, οἵτινες δὲν ἔχουν εἰμὴ τὸ πλεονέκτημα τῆς πληθῆος.

Καθ' ὅλας τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας ἐλάβομεν ἀπὸ τοὺς αἰχμαλώτους καὶ ἀπὸ τοὺς ὄραδας, οἵτινες εἶχον ἰδεῖ τὸ στρατόπεδον τοῦ ἐχθροῦ, οἱ ἱππεῖς τοῦ ἐμμοποσῶν το εἰς 25 χιλιάδας τοῦλάχιστον. Ἐδεῖχθησαν μὲν πολὺ θρασεῖς, ἀλλ' ἡ σύγχυσις κατέστασεν ἀδύνατους τὰς προσπαθείαις των, καὶ οἱ ἀνδρείωτεροι αὐτῶν ἐφρονεύοντο ἐκ τοῦ ἀνεγγυῶν· δὲν εὐδοκίμησαν διότι ἔλλειπεν εἰς αὐτοὺς ἡ δύναμις τῆς ἐνώσεως, καὶ περὶ τὸν καλῶς ὄργανισμένον διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ κινήματά των.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Κατά τας έκ της πρωτεύουσας μας τελευταίας ειδήσεις υπάρχει άρχ ή ύχια και εκεί και ές όλον το κράτος. Ληστεΐαι τινες μόνον έκ των συνήθων συνέβησαν εις την ανατολικήν Ελλάδα, άλλ' ή Κυβέρνησις έλαβεν όλα τα μέτρα προς καταλίωξιν των κακούργων.

Είς την πρωτεύουσάν μας ως και ένταύθα, έπανηγουρίσθη μετά της θεούσης λαμπρότητος και μεγαλοπρεπειας ή επέτειος έθνική έορτή της μεταβολής της 3 Σεπτεμβρίου. Δέν άμφιβάλλομεν δέ ότι έπανηγουρίσθη ώσαύτως και εις όλον έν γένει το κράτος

Χθές έφθασεν έκ της Αλιξανδρείας με το Γαλλικόν άτμόπλοιον ο Εύρώτας ο ύποστράτηγος κύριος Θεόδωρος Γρίβας, άφου τό Πλημμελειοδικεΐον του Μισολογγίου άπεφάνθη δι άθωωτικοϋ βουλεύματός του ότι δέν υπάρχει άφορμή ποινικής κατ' αυτού, καταδίωξως.

Ο ύποστράτηγος κύριος Θεόδωρος Γρίβας αναχωρεί αύριον δια τον Πειραιά με τό αυτό Γαλλικόν άτμόπλοιον, όπου θέλει κάμει την καθαρσίν του, δια να καθέξη έπομένως την θέσιν του εις την βουλευτικήν σύνοδον, ως βουλευτής της Ακαρνανίας.

Η Αγγλική έφημερίς α ο Έωλιός Ταχυδρόμος αναφέρων τας περι Μαγαδάρ ειδήσεις προσθέτει τά εξής.

« Σήμερον από πρώιας ειδοποιούμεθα, ως από αξιοπίστου πηγής, ότι αι μεταξύ Αγγλίας και Γαλλίας σχέσεις εύρίσκονται εις στάσιν κρίσιμον και ότι μετά την άφίξιν της ειδήσεως των εις Μαγαδάρ συμβάντων, την νύκτα της παρελθούσης τρίτης έξεκινήθη άμείως έκτακτος ταχυδρόμος εις Παρίσια, φέρων έπιστολήν του Δόρδου Αδερδίνου προς τον Κ. Γκιζώτον, δι ής ζητείται ή άνευ της έλαχίστης αναβολής εκκένωσις της έπέναντι του Μαγαδάρ νήσου από τά κατασχόντα αύτην Γαλλικά στρατεύματα, και γνωστοποιείται ότι μη γενομένου τούτου, θέλουσι ληρθη τά εις τοιαύτας περιστάσεις συνήθη μέτρα.

Αλλ' αι έκ Βιέννης ειδήσεις μας δέν αναφέρουσι τι περι τοιαύτης διακοινώσεως της Αγγλικής Κυβερνήσεως, αλλά περι άλλης, δια της οποίας τό Ανακτοβούλιον του Λονδίνου ζητεί έξηγήσεις από τό Γαλλικόν Έπουργείον, άν τά επιθετικά κατά του Μαρόκου κινήματα έχουσι σκοπόν κατακτήσεων, ή γίνονται μόνον δια να υποχρεωθη ο Σουλτάνος Αδερμαχίας να ένδώση εις τας δικαίας απαιτήσεις της Γαλλικής Κυβερνήσεως. Πρό πάντων δέ ζητεί τό Ανακτοβούλιον του Λονδίνου έξηγήσεις παρά του Ανακτοβουλίου των Τουίτερων, άν αυτό έννοη να δικτηρήση ως Γαλλικήν κατάκτησιν την νήσον του Μαγαδάρ καδ μετά την διάλυσιν των μετά του Μαρόκου διαφορών. Φαίνεται ότι τό Γαλλικόν έπουργείον έδωσε πάραυτα έξηγήσεις εύαρέστους εις την Αγγλίαν άλλ' έν τούτοις πυροβολικόν και στρατιωτική δύναμις λόγου αξία στέλλεται έξ Αγγλίας εις Γιβλιτέραν προς ένδυνάμωσιν της εκεί φρουράς.

(έκ της Έλπίδος)

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΠΕΡΙΟΔΟΝ.

Κάτοπτρον σιλπίων και μέγα όροφή του κόσμου όλου, Ούρανέ μου στολισμένε ύπ' αστέρων φωτοβόλων, Επενδύσου τον χιτώνα τον άργυροχρυσομένον. Τόν άμίμητον, τον μόνον, και άστροπτικολομένον, Είς την Τρίτην Σεπτεμβρίου!

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΓΛΟΥ ΗΣΑΙΑ

Ω! θροτ' ηλικίας πίσσε του ένός και άλλου πόλου, Στρέψτε τα βλέμμά σας ε' τον ουράνιον μας θόλον. Στρέψτε, ίδίτε πάλιν την υπέρλαμπρόν του θεάν, Στρέψτε, ίδίτε πάλιν την δοξαν μας την νέαν. Και θυμιάσσετε εκ νέου εις την δοξαν μας την νέαν. Κάτοικοι της ύδρογείου.

Ημείς δέ συμπατριώται Έλληνες! από μυρσινάς Από άνθ' εύώδη δάφνας άφου πλέξωμεν στεφάνους: Ας στεφθώμεν και ώ! φίλοι άς χαρώμεν, και ές-ιμμένοι Εύχάς πέμποντες ε' τον Πλάστην, πλήρεις κ' ένθουσιασμένοι, Ας εκκράξωμεν τό Ζήτω!

Σεις δέ στοι ήδη είθε εις τας εύκλειεις Αθήνας, Εξορκίατε τά πάθη τους κομμικικούς σας πλάνους. Συσωματοθήτε όλοι, και άφου ένθυμηθήτε Τους κινδύνους, και τά όσα ύποφέρατε χαρήτε Ανακραζοντες τό Στήτω!!!

Είς αιώνες των αιώνων ή του έθνους ήμων στήλη. Έμπαιδες ο άναξ Όθων και ή Ανασσ' Αμαλία. Είς τό θεϊον Σύνταγμα μας, ε' τό συμφέρον της Πατρίδος, Είς τους ιερούς σκοπούς μας, σκοπούς της κοινής επλίδος Πρόδοον τιμής και πλούτου.

Ηνεώχθη άδελφοί μου του Συντάγματος ή πύλη. Ηνεώχθη και προσήλθεν ή θεα έλευθερία. Ο Καλλέργης Μακρυγιάνης ήνοιξαν μετά κινδύνων και με τόσους αυτην κόπους. Μέγα καύχημα Έλλήνων! Είθε όμοιοι του Βρούτου

Χαίρετε Έρωες του έθνους, ώ! Καλλέργη Μακρυγιάννη! Χαίρετε, ο κόσμος όλος εις την πράξιν σας θαυμαζει. Με λευκούς κ' εύώδεις κρίνους στέφωμεν ε' αγάλματά σας. Και με μέγα σεβας πάλευ εις τό επιχείρημά σας Αποδίδομεν επαινους.

Έρωες Έρώων μόνου τώρα ήδη όπου φθάνει Η του Σεπτεμβρίου τρίτη, τώρα όπου πλησιάζει Η Πατρις να συναθροίση τέκνα τά παμφίλτατά της, Προσπαθήσατε παντοίως, δια ε' άπειρα δεινά της, Του ίδιου όντες γένους.

Συ δ' ώ! Άνερ τον όποιον σέβομαι! σχεδόν άπάντων Συ Θρασύβουλέ μου νίε, θερμόν τέκνον της Πατρίδος, Συ Κωλέττη! του όποιου του ένόματός σου μόνου Τας τρεις συλλαβάς προφέρων παρευθής λαμβάνων κλόνον, Τε έφηθηκά μου νεύρα,

Χαρποίησε την λύπην των άπειρων μας συμβάντων. Δόσε τέλος εις τό θέμα της κοινής ήμων έλπίδος. Έκτεινε τους ορθαλμούς σου, άφοβος ώ και γενναίος. Ζη άκόμη ο Κωλέττης, και άν γέρον, είναι νέος!

Έμπροσθέν σου μέγα βεϋμα Αεννάως τρέχει φιλε με ταχύτητα μεγάλην, Αν αυτό διαπεράσθη, θέλεις δοξασθη εκ νέου. Κατά σου είν' όργισμένοι του Αϊόλου οι υιοί. Αί Σειρήνες, Νηρηίδες, οι υδάτινοι θεοί, Πλήν μη δειλιάς ώ! Γίγξ,

Σεις Σκιαί δέ των προγόνων αι ε' την ιεράν μας πάλιν Δόσαντες άνδρίας δείγμα, έν καιρω του ύμεναίου Χαιρέτε Κωλοκοτρώνη! Καραϊσκε! Καρατάσσε! Έψηλάντε! Μιαούλη! Διάκε! Μπότζαρε! και Βάσσε! Οστις ζής και συ ώ! Ρήγξ!!!

Έν Έρμουπόλει την 31 Αυγούστου 1844.

Δ. Α. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Ο Ίππόδαμος, άρχαι του Συνταγματικοϋ Δικαίου ή τό Έλληνικόν Σύνταγμα σχολιασμένον.

Οτι ή Συνταγματική Πολιτεία είναι ή άριστη πασών των πολιτειών, δια της οποίας ο άνθρωπος αναγνωρίζει την αξίαν του πολίτου, αναγνωρίζει τά δικαιώματα και τά ύποχρεώσεις του προς την πολιτικήν κοινωνίαν, όμολολείται παρά πάντων των ευφρονούντων.

Οτι ή πολιτεία αύτη είναι γέννημα της ελληνικής μεγαλονοίας και ευφυίας, τό δμολογεί αύτη ή έστορία, τό όμολογεί τό τεμάχιον του Πυθαγορικού φιλοσόφου Ίπποδάμου, τό όποϊον θέλει εκδοθής φως.

Οτι δέ δια να παγωθή τό νέον μας πολιτικόν ειαγγέλιον, ή μεγαλητέρα αύτη πασών των άλλων πολιτικών πράξει, ότας τό Έλληνικόν έθνος μέχρι σήμερα κατώρθωσε, τό Σύνταγμα μας λίγω, άπαιτούνται βιβλία ειδικά, βιβλία στοιχειώδη, δυνάμενα να χειροαγωγήσωσι τον λαόν μας εις την γνώσιν των δημοσίων αυτού δικαιωμάτων και χρεών, είναι και τούτο μαθηματικα αλήθειαι.

Έκ τοιούτων άρχών όρμώμενος άπεφάσισα να εκδώσω δια του τύπου τον Ίππόδαμον, άρχαι του Συνταγματικοϋ Δικαίου, ή τό Έλληνικόν Σύνταγμα σχολιασμένον.

Το βιβλίον τούτο συγκείμενον έξ 25 περίπε τυπογραφικών φύλλων και τιμώμενον δραχμάς 5 θέλει διακριθής εις τρία μέρη. Το α. θέλει περιέχει τό τεμάχιον του Ίπποδάμου, έξ ένός μέρους τό κείμενον, ή έξ άλλου την μεταφρασιν σχολιασμένην, τό β. συνοπτικήν πολιτικήν ιστορίαν των Συνταγματικών άρχών της Ευρώπης, τό δέ γ. τό Έλληνικόν Σύνταγμα άρθρον προς άρθρον σχολιασμένον καθ' ιστορικόν τρόπον, και με τας ύγειστερας όσον ένεστι Συνταγματικας άρχάς.

Έν Έρμουπόλει την 16 Αυγούστου 1844.

ο εκ δό της

Ν. Παπαδούκας

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Δι ιδιωτικοϋ πλειστηριασμοϋ γενομένου κατά την 25. Ιουλίου 1844. ή έκπεραωθέντος την 7. Αυγούστου 1844 έμεινεν εις τον έντολέα μου ή κατά την Ξίσιν Παράλιον άποθήκη του χρεώστου μας Ίερωνύμου Μησάου δι έξόφλησιν του χρέους του εκ δραχμών έξακοσίων πενήκοντα προρωνώ δια ταύτα την παρούσαν γνωστοποίησιν δια της Έφημερίδος ο Έρμης της Νήσου Σύρου, και προσκαλώ τους έχοντας δικαίωμα άπαιτήσεως ή άλλης τινός άπαιτήσεως, καθώς και τον Ίδιοκτήτην χρεώστην μου Μησάον, άν επιθυμή την παραδοχήν αυτού και την έξόφλησιν του χρέους του, να έμφανισθώσιν έντός τριών μηνών από την κοινοποίησιν της παρούσης προφανήσεως εις την Έφημερίδα ο Έρμης Σύρου άλλως παρελθούσης της προθεσμίας χάνουν κάθε δικαίωμα επ' αύτης.

Έν Μυκώω την 9 Αυγούστου 1844.

Γ. Αμανόπουλος.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ο ύποφαινόμενος Κάτοικός του όρμου Κορθίου του ίδιου Δήμου γνωστοποιώ δια της έφημερίδος ο Έρμης της Σύρου ότι ήγόρασα παρά του Δημητρίου Π. Γλυνοϋ του χωρίου Ροοϋ του Δήμου Κορθίου έν Κλεισμα εις Πλάκα εις θέσιν βασταίνουλή δια δραχμάς εκατόν πενήκοντα. Προσκαλείται όθεν πās ο έχων δικαίωμα είτε προτιμησεως είτε άλλο όποιονδήποτε να παρουσιασθη έντός της νομίμου προθεσμίας και να ζητήση άνηκόντως. το τοιαύτον δικαίωμάτου άλλως του θεωρείται παραγεγραμμένον

Έ Κορθίω της Ανδρου την 22 Αυγούστου 1844.

ο άγοραστής

Στυλιανός Καλοκιάτης

ο συντάκτης

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

(Διευθυνομένης ήδη υπό Θ. Προδρόμου)